

Vendéský hrubosrstý briquet
(*Briquet Griffon Vendéen*)

Standard F.C.I. č. 19 / 18.02.2000 / F

Původ: Francie

Datum zveřejnění platného standardu: 09.01.1999

Použití:

Honič, používaný k lovu se stříelnou zbraní pro lov velké zvěře, ale také k lovu lišky a zajíce.

Klasifikace F.C.I.: skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
sekce 1.2 střední honiči
s pracovní zkouškou

Krátký výtah z historie: je to jediné plemeno, které si uchovalo název „BRIQUET“, které značí, že se jedná o středně velkého psa. Jeho šlechtění započal před první světovou válkou hrabě Elva. Je to harmonická a vylepšená zmenšenina Velkého vendéského hrubosrstého honiče, ušlechtilý a kompaktní ve své tělesné stavbě. Během světových válek byly jeho stavy zdecimovány a znovu se objevil ve Fontenay –le-Comte v roce 1946. V současnosti se vyskytuje dostatek kvalitních jedinců, smečka briquetů vyhrála „Mistrovství Francie v lovu srnčí zvěře“ v roce 1995 a mnoho smeček je vycvičeno k lovu černé zvěře.

Celkový vzhled:

hrubosrstý honič střední postavy, inteligentní a rozhodný. Je kompaktní stavby těla, správných proporcí.

Použití/Povaha:

Použití: je obdařen jemným nosem, je rychlý a má příjemný hlas, neodmítá práci v křovinách; je obratný při lovu v obtížném terénu, při lovu používá spíše vysoký nos.

Povaha: je velmi iniciativní, je odolný a silný; může pracovat stejně dobře při dosledu, nadnánění či štvání. Briquet je vášnivý lovec; k poslušnosti musí být cvičen.

Hlava:

Část mozková: tato partie je lehká, linie mozkovny a nosního hřbetu musí být rovnoběžné.

Mozkovna: je mírně vyklenutá, dost krátká a nepříliš široká;

Stop: je výrazný;

Část obličejová:

Nos: velký, černý, s výjimkou jedinců bílooranžově zbarvených, u nichž je hnědě zbarvený tolerován;

Čenichová partie: nosní hřbet rovný, nepříliš dlouhý, prakticky stejně dlouhý jako mozkovna; není příliš široká na konci;

Pysky: nejsou příliš vyvinuté, ale přesto dobře zakrývají horní čelist. Jsou porostlé pěkným vousem;

Čelisti/Zuby: mají nůžkový skus; Řezáky jsou dobře postaveny v zubním oblouku;

Oči: jsou tmavé, velké a mají živý pohled; oční víčka jsou správně vyvinutá, ale nezakrývají oční kouli; spojivky nesmí být viditelné;

Uši: pružné, úzké a jemné, jsou pokryté dlouhou srstí a zakončené do špičky; stáčejí se směrem dovnitř a délkou nepřesahují konec nosu; jsou nízko zavěšené, pod linií očí.

Krk: dlouhý a elegantní, bez laloku;

Tělo:

Hřbet: silný a krátký, rovný nebo mírně stoupající;

Bedra: rovná, svalnatá a pevná;

Hrudník: dost hluboký a nepříliš široký, dosahuje až do úrovně loketního kloubu;

Žebra: středně klenutá;

Slabiny: plné; spodní linie se jen velmi mírně zvedá směrem k zádi;

Ocas: silný u kořene, postupně zeštíhlující, nasazený vysoko; nesený šavlovitě, ale nikdy ne srovnaně, je spíše krátký;

Končetiny:

Hrudní končetiny:

Celkový pohled: nohy jsou silné, ne však hrubé, rovné;

Lopatka: dlouhá, suchá, šikmo uložená;

Loket: dobře přiléhá k tělu;

Nadprstí: silná a rovně postavené;

Pánevní končetiny:

Celkový pohled: jsou rovně postavené, mohutné;

Stehna: dlouhá a svalnatá;

Hlezna: široká, a rovně postavená; při pohledu zezadu nikdy vybočená nebo vbočená;

Tlapky: nejsou velké; polštářky tvrdé, prsty pěkně klenuté a sevřené, drápy silné; Dobrá pigmentace drápů a polštářků je žádoucí;

Pohyb: aktivní a vázaný, ne trhavý a skákavý;

Kůže: je poněkud hrubší, ale přízná;

Zevnějšek:

Srst: dlouhá, ne však přehnaně; často chundelatá; srst je na dotek drsná; podsada je hustá. Břicho a vnitřní strany stehen nesmí být holé; obočí výrazné, ale nazakrývá oči;

Zbarvení:

Černé s bílým stříkáním (černý bělouš), černá s pálením červeným, černá s plavými znaky; plavá s bílým stříkáním (oranžový bělouš), plavá s černým sedlem a bílým stříkáním (trikolor); Plavá s maskou a příměsí černé (uhlovaná); písková s maskou a příměsí černé a s bílým stříkáním; písková s maskou a příměsí černé; tradičně nazývaná zbarvení: zbarvení zaječí, vlčí, jezevčí nebo divočáka;

Výška: psi 50 – 55 cm
feny: 48 – 53 cm
s tolerancí plus nebo minus 1 cm

Chyby: všechny odchylky od výše uvedeného standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti;

Hlava:

- příliš mohutná, připomínající v typu Velkého vendéského honiče
- depigmentace nosní houby, pysků nebo víček
- příliš dlouhý nosní hřbet
- klešťový skus
- světlé oko
- uši příliš dlouhé, ploché, pokryté krátkou srstí, vysoko zavěšené

Tělo:

- cylindrické nebo vychrtlé
- nedostatečně pevný hřbet
- spáditá záď

Ocas:

- příliš dlouhý nebo vybočený do strany

Končetiny:

- nedostatečně silná kostra
- příliš strmé úhlení
- **pes s měkkým nadprstím**
- měkká tlapka (otevřené prsty)

Srst:

- nedostatečně tvrdá, jemná

Povaha:

- nedůvěřivý jedinec

Vylučující vady:

- jedinec bázlivý nebo agresivní
- netypický jedinec
- předkus nebo podkus
- oči různě zbarvené, vícebarevné
- chybějící prostor ve sternální oblasti, zužující se žebra směrem dolů (kýlovitý hrudník)
- křivý ocas
- srst strukturou připomíná vlnu (vlnatá srst)

- zbarvení jednobarevně černé nebo bílé
- výrazná depigmentace
- výška mimo hranice, stanovené standardem
- těžké invalidní postižení nebo anatomické deformace

Všichni psi, na kterých bude patrná porucha psychiky nebo chování, budou vyloučeni.

NB: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku;